

بررسی نقش نفوذپذیری در ارتقاء کیفیت محیط محله

(مطالعه موردی: محله نارمک تهران)

مهندس عطیه سینافر*، دکتر پروین پرتوی**، دکتر مهشید شکوهی***

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۱/۱۰، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۱۰/۲۴

چکیده

پرداختن به ارتقاء کیفیت محیط، از مهم‌ترین رسالت‌های شهرسازان است. مقاله حاضر بر نقش نفوذپذیری در ارتقاء کیفیت محیط در مقیاس محله تأکید دارد. جهت‌گیری‌های متناقضی در خصوص تأثیر نفوذپذیری بر کیفیت محیط دیده می‌شود؛ لذا این پژوهش با بررسی ابعاد نفوذپذیری و واکاوی اثرات مثبت و منفی آن بر کیفیت محیط، درصدد پاسخگویی به این ابهام بوده‌است. نتایج حاکی از آن است که با اتخاذ دیدگاهی منعطف می‌توان ناهمسوئی‌ها را به حداقل کاهش داد؛ در این راستا می‌توان با محور قرار دادن توقعات موضوعی و موضعی به‌عنوان مبنای تغییرات نفوذپذیری در جهت ارتقاء کیفیت محیط گام برداشت. این مهم با ارائه مدل روابط متقابل کیفیت محیط و نفوذپذیری به انجام رسیده است. آزمون این ارتباط در محله نارمک از طریق پرسش‌نامه و برداشت میدانی در قالب ارزیابی ۵۱ سنجه و با به‌کارگیری تکنیک سوات به راهبردهایی کلی شامل برقراری تعادل در «تردد سواره و پیاده»، «ارتباط و انزوای فضاها» و «تقاضای نفوذ به بافت» منتهی شده‌است.

واژه‌های کلیدی

نفوذپذیری، کیفیت محیط، محله

Email: Elma.1366@gmail.com

Email: P.partovi@art.ac.ir

Email: mah_shokohi@yahoo.com

* کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه هنر تهران.

** دانشیار دانشگاه هنر تهران، گروه شهرسازی. (مسئول مکاتبات)

*** استادیار دانشگاه هنر تهران، گروه شهرسازی.